

Mededeelingen van de Nederlandsche Boschbouwvereniging.

ADRES AAN DEN MINISTER VAN LANDBOUW, VISSCHERIJ EN VOEDSELVOORZIENING, BETREFFENDE DE HERBEBOSSCHINGSKOSTEN.

Hiermede hebben ondergeteekenden, Dr H. van Vloten en Ir F. W. Burger, voorzitter en secretaris, der Nederlandsche Boschbouw Vereniging, namens het Bestuur dier Vereniging, de eer Uwer Excellentie het volgende onder Uw welwillende aandacht te brengen. Een overeenkomstig verzoek werd op 30 Augustus 1943 door ons gericht tot den toenmaligen Secretaris-Generaal van Landbouw en Visscherij, doch dit adres werd door de oorlogsomstandigheden nimmer door alle desbetreffende instanties geheel afgewerkt, zoodat wij daarop dan ook nimmer eenig bescheid hebben ontvangen.

De boschbezitters in Nederland, waren destijds reeds door de toen heerschende bijzondere omstandigheden in groote moeilijkheden geraakt. Die moeilijkheden waren voornamelijk gelegen in de financieele wanverhouding tusschen inkomsten en uitgaven van het boschbedrijf. De opbrengsten waren practisch gefixeerd op een vasten prijs van het hout, die naar verhouding tot de te maken kosten bij exploitatie, ook toen reeds gedurende langeren tijd, zeer veel te laag waren. Dit heeft er dan ook voor een groot deel toe geleid, dat de boschbezitter geen vrijwillige vellingen meer uitvoerde, zoodat zeer tegen hun zin, practisch alle benoodigde hout moest worden gevorderd. Deze omstandigheden hebben zich sedert dien nog meer toegespitst.

De groote bezwaren, ontstaan uit de sedert het uitbreken van den oorlog doorgevoerde gevolgen van vorenbedoelde wanverhouding tusschen inkomsten en uitgaven in het Nederlandsche boschbedrijf konden naar onze meening toen — in 1943 — nog weggenomen worden door een sterk verhoogden houtprijs of door een te verleenen subsidie voor herbebosschingskosten. Hoewel het eerste toen reeds bezwaren ondervond in een eventueele uitvoering is dit thans echter geenszins meer mogelijk, daar sedert dien nog zooveel meer kwaad is gesticht door de laag gehouden houtprijzen, waarover wij Uwer Excellentie reeds afzonderlijk hebben bericht bij ons adres van 16 Juli 1945. Aan netto-inkomsten is bij de lage houtprijzen eenerzijds en de hooge ontginningskosten anderzijds, veel te weinig overgebleven om de zeer dringend noodige herbebosschingen tot stand te kunnen brengen. En het zijn juist deze herbebosschingen, die zeer dringend op uitvoering wachten en die, doordat zij om verschillende redenen toch zullen moeten wachten, zeer veel meer kosten met zich mee zijn gaan brengen, waardoor de uitvoering door vele boschbezitters financieel reeds sedert jaren niet meer kan worden gedragen.

De verhoogde arbeidsloonen, de zeer sterk gestegen sociale lasten (toeslagen, rentezegels, vereveningsheffing, ziekengeldverzekering, kinderbijslagverzekering, ongevallenverzekering, ziekenfondsheffing en vacantie), de veel hoogere plantsoenprijzen, de hooge transportkosten, dit alles brengt mede, dat de herbebosschingskosten zeer veel zijn gestegen, terwijl de uitvoering, zeer tot schade van den grond en van de herbebossching en dus van de kosten, in vertraagd tempo mogelijk is door gebrek aan geschoolde arbeiders, door verminderde arbeidsprestatie, door te kort aan plantsoen, materiaal en transport. Immers, uitstel leidt tot achteruitgang van den grond en dus tot de noodzakelijkheid van een intensievere grondbewerking en dus ook van een intensievere zorg (schoonhouden) van de jonge beplanting; werken met ongeschoolde arbeidskrachten leidt tot fouten in de uitvoering, die zich in den boschbouw in het bijzonder wreken door mislukkingen, die slechts door het maken van nieuwe kosten te herstellen zijn, indien dit althans mogelijk is; geringere prestatie leidt op zijn minst tot hoogere totale kosten; het tekort aan plantsoen heeft overeenkomstige gevolgen van minder

goed slagen, daar dikwijls andere dan de meest gewenschte houtsoorten moeten worden genomen, waardoor ook het onderhoud van de jonge culture zwaarder kan worden belast; eveneens kan het te kort aan materiaal tot dergelijke ongewenschte gevolgen aanleiding geven, bijvoorbeeld wordt in verscheidene gedeelten van ons land de herbebossing door gebrek aan gaas ter bescherming tegen konijnen dermate verzwaaard, dat mislukkingen aan de orde van den dag zijn en de daardoor ontstane euvelen kwalijk zijn te herstellen en in geen geval zonder nieuwe kosten te maken; tenslotte leidt slecht transport en het gebrek aan transport er toe, dat het plantsoen te lang onderweg is en te lang op vervoer moet wachten, te laat en op verkeerde tijdstippen moet worden geplant, waardoor ook mislukkingen op groote schaal voorkomen.

Ondanks alle bovengenoemde bezwaren, die leiden tot extra kosten, doet zich nog de omstandigheid voor, dat de kosten van boschaanleg van dien aard zijn, dat men met groote zekerheid kan zeggen, dat een toekomstige rendeende exploitatie is uitgesloten, mede omdat de houtopbrengsten lager zijn en gedurende den geheelen oorlog lager zijn geweest en nog steeds belangrijk lager zijn dan de kosten van herbebossing, terwijl het vele eigenaren aan de middelen ontbreekt om het tekort bij te passen. Dit klemt des te meer waar het gevelde boschcomplexen betreft van mindere kwaliteit. Het verdient uit den aard der zaak aanbeveling om juist deze opstanden in de eerste plaats te vervangen door betere, doch juist hier is de opbrengst gering in verhouding tot de aan te wenden kosten van herbebossing.

Wij meenen dan ook, dat er slechts één uitweg is om uit deze impasse te geraken en wel door het verleenen van overheidssubsidie per ha te bosschen grond. Een dergelijk subsidie werd voorheen verleend door den Rijksdienst voor de werkverruiming, bij uitvoering in werkverruiming. Nu deze mogelijkheid sedert eenige jaren is komen te vervallen, ware hierin te voorzien op overeenkomstige wijze als dat in den landbouw in 1943 nog geschiedde voor grondverbeteringswerken, welke voor de voedselvoorziening van belang waren, maar waarvan de kosten niet geheel voor rekening van den eigenaar konden komen. Deze subsidies, die werden verleend op advies van en door den Cultuurtechnischen dienst, zouden in den boschbouw op advies van en door het Staatsboschbeheer kunnen worden verleend.

Wij stellen ons in dit verband het verloop van zaken dan als volgt voor. De boschbezitter, die in verband met de herbebossing meent, dat een intensieve grondbewerking van belang is, omdat hij daardoor gelegenheid krijgt betere houtsoorten aan te kunnen planten en een beter bosch te kunnen aanleggen, zou dan de gelegenheid moeten krijgen om een subsidie te ontvangen, indien hij daartoe een plan voor herbebossing doet opmaken door een bevoegde technische instantie. Dit plan dient te worden opgemaakt in overleg met het Staatsboschbeheer en dient de goedkeuring te hebben van dezen dienst, terwijl een door de gekozen bevoegde technische instantie opgemaakte begroting voor het Staatsboschbeheer leidraad zou kunnen wezen om te bepalen, welk deel der kosten voor rekening van den eigenaar zou moeten blijven, teneinde de herbebossingskosten binnen redelijke grenzen te houden.

De te verleenen subsidie, die volgens nader vast te stellen normen zou kunnen worden verleend, zou ertoe moeten leiden, dat een redelijk rendement kan worden verwacht. Daarvoor zouden de kosten voor den eigenaar bij den aanleg van bosch niet hooger moeten komen dan bepaalde daarvoor aangenomen bedragen, uit den aard der zaak verschillend naar gelang men met een eenvoudige dennenbebossing of met een aanleg van gemengd bosch heeft te maken. De controle dient te worden gelegd in handen van het Staatsboschbeheer, als vertegenwoordigende overheid, daar de bestede gelden zo economisch mogelijk dienen te worden gebruikt volgens het van te voren opgemaakte en goedgekeurde deskundige plan. De uitkeering zou slechts dienen te worden gedaan, nadat de uitvoering op de juiste wijze is geschied.

Indien op deze wijze zou kunnen worden gewerkt, zal dit betekenen, dat ook de boschbouwer ten aanzien van eventuele moeilijkheden bij het verkrijgen van arbeiders eenigermate tegemoet zal worden gekomen, daar hij in de tijden, dat het vellen en planten minder arbeidskrachten vraagt, de gelegenheid blijft behouden, zonder te groote financieele offers, deze arbeiders aan zijn bosch te blijven binden.

De hier gedachte wijze van werken, die alleszins verantwoord en dringend noodig is, zal een krachtig middel blijken te zijn om de productiviteit van den bodem op te voeren. Op elken grond kan zoodoende de meest passende houtsoort worden aangebracht en kan worden voorkomen, dat — zooals thans onvermijdelijk is — door misplaatste kostenbesparing, de uitvoering van beplantingen veel te primitief geschiedt, met als gevolg een achteruitgang der komende boschgeneratie, een daling dus van de houtproductie, welke juist integendeel behoorde te worden opgevoerd.

Deze achteruitgang te helpen voorkomen is een noodzakelijkheid van de eerste orde.

Wij hopen dan ook U dit hiermede voldoende te hebben aangetoond en meenen met klem op Uw medewerking in deze te moeten aandringen.

Nunspeet,
Bilthoven, 7 Augustus 1945.

De Voorzitter der Nederlandsche Boscbouw Vereeniging,
w.g. H. van Vloten.
De Secretaris,
w.g. F. W. Burger.

ADRES AAN DEN MINISTER VAN LANDBOUW, VISSCHERIJ
EN VOEDSELVOORZIENING BETREFFENDE
DE HOUTPRIJZEN.

Hiermede hebben wij de eer Uwer Excellentie, namens het bestuur der Nederlandsche Boscbouw Vereeniging, het volgende met verschuldigde eerbied mede te deelen.

In den bezettingstijd gedurende den oorlog zijn voor het hout *maximumprijzen* vastgesteld, die het voortbestaan van het Nederlandsche boscb ernstig in gevaar brengen, daar zij in verhouding tot de productiekosten veel te laag zijn.

Wij zouden U met klem willen verzoeken te bevorderen, dat aan dezen misstand thans voor goed een einde worde gemaakt.

Dezerzijds is de toenmalige Secretaris-Generaal van Landbouw en Visscherij uit naam van de Algemeene Vergadering onzer Vereeniging op 15 October 1943 per telegram op dezen misstand opmerkzaam gemaakt, met het verzoek om de vastgestelde prijzen te willen verhoogen tot een redelijk peil. Een nadere toelichting werd nog bij brief van 27 October 1943 gegeven, waarbij wij er op wezen, dat de houtprijzen reeds lang kunstmatig op een peil worden gehouden, waarop het voortbestaan van het boscb onmogelijk wordt gemaakt. Verzocht werd nog om op grond van een onderzoek door Nederlandsche deskundigen voor de typisch Nederlandsche omstandigheden prijzen vast te stellen, die de houtproductie in een duurzaam boscbbedrijf mogelijk kunnen maken en wel naar het voorbeeld van de studie van Prof. Dr J. Köstler: „Wirtschaftslehre des Forstwesens“ en in aansluiting aan het toen gegeven advies van het Centre International de Sylviculture.

Bij het bekend worden van het prijsvoorschrift 1943 Geveld Inlandsch Hout, geda-teerd 28 October 1943, doch ingaand 1 October 1943, bleek, dat niet alleen de ge-wenschte verhooging van de houtprijzen uitbleef, maar dat deze prijzen zelfs nog werden verlaagd. Inmiddels werd ons verzoek van 15 October nader in studie genomen door den Gemachtigde voor de Prijzen, die ons om verdere inlichtingen vroeg door het zoo mogelijk verstrekken van een overzicht van een normale boscbexploitatie in vergelijking met de toenmalige wanverhouding. Hierop is hem bij brief van 23 Fe-bruari 1944 — waarvan hierbij afschrift gaat — een uitvoerige toelichting in dat opzicht op den genoemden brief van 27 October 1943 verstrekt. In het Nederlandsch Boscbbouw Tijdschrift van Maart 1944 is daarop een artikel verschenen van Ir A. A. Bon-nema over „De positie van het particuliere boscbbedrijf bij de huidige hout-prijzen“, waarnaar tevens was verwezen en waarvan hierbij een overdrukje is ge-voegd. Ook de Secretaris-Generaal van Handel, Nijverheid en Scheepvaart en de Gemachtigde van het Boscbwezen, de Houtvoorziening en de Jacht werden van een en ander op de hoogte gebracht. Na dien werd van geen enkele instantie meer iets vernomen. Weliswaar werd op 16 Juni 1944 door den Secretaris-Generaal van Land-bouw en Visscherij een contactcommissie particuliere boscb eigenaren bij het Rijks-bureau voor Hout ingesteld, doch deze commissie heeft voor een verhooging van de houtprijzen niets kunnen bereiken.

Na het fatale prijsvoorschrift 1943 geveld inlandsch hout, verscheen nog het Prijs-voorschrift 1944 Inlandsch Mijnhout van 30 Juni 1944 (Staatscourant van 3 Juli 1944 nr. 127), dat met terugwerkende kracht tot 1 October 1943 werd afgekondigd. Dit hield weliswaar een verhooging van den prijs van het mijnhout op wagon in, doch deze verhooging was zuiver in het voordeel van den houthandelaar, terwijl de parti-culiere boscbbouwér nog altijd f 1,00 per m³ minder bleef ontvangen op een prijs, die reeds veel te laag was vastgesteld. In den tijd, dat het Zuiden en Oosten van ons land waren bevrijd, werd met ingang van 1 Maart 1945 voor 8 maanden de prijs voor het mijnhout inderdaad verhoogd met f 4,00, doch dit is niet alleen nog geheel

onvoldoende, maar ook zeer eenzijdig, daar met geen der andere houtsorteeringen rekening werd gehouden.

Ter schetsing van het onhoudbare van het Prijsvoorschrift 1944 Inlandsch Mijnhout zouden wij hieraan nog het volgende toe willen voegen. Vóór 1 October 1943 bestond er een marge tusschen den prijs op wagon en den prijs in het bosch van f 21,50 — f 12,30 = f 9,00 per m³. De prijzen in het bosch werden per 1 October 1943 met ongeveer f 1,00 verlaagd, terwijl op 30 Juni 1944 de prijs op wagon — eveneens per 1 October 1943 — met niet minder dan f 5,00 werd verhoogd. De bestaande marge van f 9,00 werd toen derhalve gebracht op f 15,00. Dat beteekende dus een verhooging van niet minder dan 67% voor den mijnhouhandelaar op hetzelfde tijdstip, dat de particuliere boschbouwer f 1,00 minder ontving op een prijs die reeds onvoldoende was om de productiekosten te dekken.

De verhooging werd terecht noodzakelijk geacht om de verhoogde kosten van het gereedmaken en vervoeren van mijnhout goed te maken. Dat ook de boscheigenaar verhoogde kosten had — hij moest immers volgens het nieuwe prijsvoorschrift het hout geveld en gesnoeid aan een bereidbaren weg leveren — daarmede werd geen rekening gehouden, intjendeel de prijs die hij mocht ontvangen, werd met f 1,00 per m³ verminderd. De mijnhouhandelaar ontving de geheele verhooging, waarvan feitelijk een gedeelte ten goede had moeten komen aan den boscheigenaar.

Hervan werd afschrift gezonden aan den Directeur van het Staatsboschbeheer.

Utrecht,

Bilthoven, 16 Juli 1945.

De Voorzitter,
w.g. H. van Vloten.

De Secretaris,
w.g. F. W. Burger.

ORGANISATIE VAN HET MINISTERIE VAN LANDBOUW, VISSCHERIJ EN VOEDSELVOORZIENING.

Met ingang van 1 October 1945 is het Ministerie van Landbouw, Visscherij en Voedselvoorziening als volgt georganiseerd:

- A. Het kabinet van den minister.
- B. Vier afdelingen: 1. Juridische Zaken, 2. Organisatie en Administratie met inbegrip van de comptabiliteit en personeelsaangelegenheden, 3. Vervoer en 4. Voorlichting (pers, radio, film enz., alsmede documentatie).
- C. Drie directies: 1. Landbouw, 2. Voedselvoorzieningen, 3. Grondgebruik en Landbouwherstel.
- D. Visscherij.
- E. Accountantsdienst.
- F. Centrale Contrôledienst.

De drie directies zijn verder als volgt georganiseerd:

1. *Directie van den Landbouw* met Secretariaat heeft de volgende afdelingen: I landbouwonderwijs, II tuinbouw en tuinbouwonderwijs, III veeartsenijkunde, IV buitenlandsche landbouwvoorlichting, V veeteelt, VI akker- en weidebouw, VII zuivel en VIII landbouweconomie, technische landbouwpublicaties, documentatie en bibliotheek.
2. *Directie van de Voedselvoorziening* met Secretariaat heeft de volgende afdelingen: I voedingsvraagstukken, distributie en ontwerpen van plannen, II landbouw en prijszetting, III handel, middenstand en handel, IV industrie en V buitenland. Voorts is er een Bureau Grondstoffen en een Kunstmestdistributieureau.
3. *Directie van Grondgebruik en Landbouwherstel* heeft de volgende afdelingen: I secretariaat en algemeene zaken, waaronder loon en arbeid, annexatie en emigratie, II herstel van den landbouw (waaronder de Rijksdienst voor Landbouwherstel), III cultuurtechniek (waaronder de Cultuurtechnische Dienst), IV boschwezen en jacht (waaronder het Staatsboschbeheer), V grond- en pachtzaken, VI ontwerpen van agrarische plannen, VII beheer van vijandelijke en daarmede gelijk gestelde vermogens en VIII oogstvoorziening (waaronder het Bureau Oogstvoorziening).

DE BOSCHDAGEN.

De beide boschdagen, gehouden op 5 en 6 October liggen weer achter ons. Als eerste proef kunnen ze zeer zeker als geslaagd worden beschouwd. Minder wetenschappelijk dan de vroeger geregeld gehouden, zoogenaamde Wetenschappelijke Cursussen, daar zij uit den aard der zaak meer op de practijk waren ingesteld — het probleem der herbebossing — gaaven zij een lichter kost, waardoor het voordeel werd bereikt, dat vele niet zuiver boschbouwkundig ontwikkelde leden en belangstellenden partij konden zijn. Toch werd het gemis gevoeld van, het vooraf aan de leden toezenden der prae-adviezen, waardoor het debat in het algemeen op een te laag peil is gebleven of misschien beter gezegd, zich te veel beperkte tot eenvoudige vragen en opmerkingen. Niet, dat deze laatste er niet bij zouden behooren, maar daarnaast zou men toch enkele, ernstige debaters hebben kunnen verwachten, die op grond van het vooraf gelezen prae-advies dan een andere zijde van het betreffende onderwerp beter hadden kunnen voorbereiden. Nu hebben deze personen zich buiten het debat gehouden. Dat is jammer.

Het drukken en rondzenden van de prae-adviezen was nog niet mogelijk door de omstandigheden. Een volgende keer moet dat echter beslist gebeuren. Dat zal dan tot het voordeel leiden, dat de prae-adviseurs zich kunnen beperken tot een kort résumé van hun prae-advies, zoodat hiermede werkelijk weinig tijd gemoeid is en de debaters beter gelegenheid hebben zich te uiten. Nu werd het — de oude kwaal — wat erg laat. De prae-adviezen zullen nu in dit tijdschrift verschijnen. Daarna hopen wij op de boschdagen in een verslag terug te komen.

Thans willen wij alleen nog in dankbaarheid herdenken de voortreffelijke leiding van Jhr. W. H. de Beaufort, zijn bijzondere gastvrijheid en de gulle ontvangst op „Den Treek”. We hebben zijn welsprekendheid opnieuw kunnen bewonderen en genieten. En dat in de mooie mooie omgeving van Maarten Maartenshuis, „Den Treek” en Henschoten. Dit maakte het geheel tot een paar alleraangenaamste dagen, waarmede men weer eens goed uit zijn dagelijksche werk was gehaald en weer eens echt boschbouw kon genieten.

De Secretaris der Nederlandsche Boschbouw Vereeniging,
Ir F. W. Burger.

ALGEMEENE VERGADERING.

De algemeene vergadering op 5 October 's avonds bracht ons enkele bijzonderheden. Allereerst het elders in dit nummer opgenomen openingswoord van onzen kranigen voorzitter, die ondanks zijn handicap, vrijwel alles van de boschdagen heeft medegemaakt en dan nog deze vergadering geheel heeft geleid. Een woord van hulde en dankbaarheid is hier wel op zijn plaats.

Door de bijzondere omstandigheden was het noodig, dat van de bij huishoudelijk reglement voorgeschreven agenda belangrijk werd afgeweken. De financiën over 1944 konden niet met het eindigen van dat jaar worden afgesloten, zoodat afrekening niet anders mogelijk zal zijn dan na 2 jaren. Hierdoor was het noodig, niet alleen, dat de kascommissie werd gehandhaafd, maar ook, dat de penningmeester aanbleef, ofschoon hij periodiek had moeten aftreden. De heer Staf werd gelukkig bereid gevonden nog een jaar aan te blijven en de vergadering was zoo bereidwillig om een en ander goed te keuren. Het volgend jaar zullen dus 2 vacatures in het bestuur te vervullen zijn. Ook de periodieke verkiezing van de redactie werd overgeslagen; het tijdschrift was dan ook een jaar lang niet verschenen. Aan de leden was ook ongemerkt voorbijgegaan, dat verleden jaar de heer Brantsma niet als bestuurslid is afgetreden, doch hiervoor mag ik wel verwijzen naar het jaarverslag, opgenomen in het Octobernummer.

Op deze vergadering heeft de heer Houtzagers de handleiding voor het oogsten, behandelen, bewaren en zaaien van boomzaden namens de commissie Z.Z. aangeboden, na een uiteenzetting van het verrichte werk en een schets van de indeeling van dit boekje. De voorzitter antwoordde als volgt:

Mijnheer Houtzagers, het is mij een groot genoegen het rapport van de commissie Z.Z. van U te kunnen ontvangen. Ik dank U voor de uitvoerige toelichting, waardoor de leden een goeden indruk hebben gekregen van den opzet, de uitvoering

en den omvang van het werk. Dit was wel noodig nu het onmogelijk bleek wegens de schaarschte aan papier het rapport aan de leden van te voren te doen toekomen. Het rapport is voltooid onder buitengewoon moeilijke omstandigheden. Ik mag hierbij wel — zonder te kort te doen aan de bijdragen en verdiensten van de andere leden der commissie, wier kennis van zaken en vooral praktische ervaring zooveel tot het welslagen van het rapport hebben bijgedragen — de heeren van Van der Bom, Dictus, Doorenbos en Van 't Hoff — een bijzonder woord van dank en lof richten tot den voorzitter der commissie Z.Z., den heer Houtzagers, en tot onzen secretaris, den heer Burger, die ook in de commissie het secretariaat heeft waargenomen. Hun energie en doorzettingsvermogen heeft bereikt, dat wij nu reeds over het rapport kunnen beschikken. Het zal in den vorm van een handig boekje uitgegeven een waardevolle aanwinst zijn voor een grooten kring van belanghebbenden ook buiten onze Vereeniging.

Onder dankzegging aan de commissie voor haar belangrijke werk ontsla ik haar bij dezen van haar opdracht.

Hierna kwam het algemeen rapport aan den Minister van Landbouw over de nooden en wenschen van den boschbouw aan de orde. De zes daarin gestelde punten werden achtereenvolgens door den voorzitter toegelicht en besproken, waarover nader in de notulen.

Bij de mededeeling uit de praktijk toonde de heer de Beaufort een eigenaardige groeistoring bij een dennensoort, waarschijnlijk Pinus Murriana.

Bij de rondvraag werd nog gehandeld over de houtdiefstallen en werd er aan herinnerd, dat op 12 Juli 1945 hierop nog de aandacht werd gevestigd van den Minister van Justitie. Men was van meening, dat aan de bestaande misstanden een einde moet komen.

De Secretaris der Nederlandsche Boschbouw Vereeniging,
Ir F. W. Burger.

IN MEMORIAM.

In het vorig nummer is als datum van het bombardement van Wageningen genoemd 7 September 1944, dit moet natuurlijk zijn 17 September.

Over den heer F. W. Snepvangers schrijvende is door mij verzuimd te vermelden, dat hij voor de Indische boschbouwers, die met verlof in Nederland kwamen, de man was, die hen in verbinding bracht met de collega's in Nederland, georganiseerd in de Nederlandsche Boschbouw Vereeniging. Daartoe bracht hij hen eerst als leden van de Vereeniging van Indische verlofgangers dadelijk bij aankomst in Nederland bij elkaar op de gebruikelijke borrelmiddag in „Boschhuis”. „Ik geloof niet, dat hij er ooit één heeft vergeten”, schrijft mij ons lid van Zon. „Snepvangers stond altijd voor iedereen klaar en nooit klopte men in Indië, toen hij, na zijn houtvesterschap in den buitendienst, aan de afdeling Statistiek van het Indische Boschwezen te Buitenzorg werkte, vergeefs aan om cijfermateriaal, ook al vergde dat extra werk. Jongere collega's, vooral zij die pas uit Holland kwamen, stond hij met raad en daad bij en velen hebben maandenlang bij hem gelogeerd”.

Hij overleed kort voor de bevrijding op 3 Mei 1945 te 's-Gravenhage.

F. W. B.

NIEUWE LEDEN.

Tot het lidmaatschap traden met ingang van 1 Januari 1946 toe de navolgende personen:

J. Canters, „Westerheide” te Arnhem, boschbezitter.

Drs. E. Elton, entomoloog aan het biologisch laboratorium van het N.T.O. te Hoenderlo.

Mr. W. Baron van Heeckeren van Kell, „Huis te Ruurlo” te Ruurlo, boschbezitter.

De heer en mevrouw L. van Heek Jr.-Jansen, „Het Amelink” te Enschede, boschbezitters.

Mr C. J. J. Heynsius van den Berg, „Darthuizerberg” te Leersum, boschbezitter.

P. van Notten te Maarn, boschbezitter.

Ir Johs. Tenge, rentmeester van het Huis Amerongen, terwijl als persoonlijk donateur werd aangenomen:

Dr W. Waller, Utrechtscheweg 110, Rhenen:

Als lid bedankte wegens vertrek naar Indië Ir H. S. de Koning.

De Secretaris der Nederlandsche Boscbouw Vereeniging,
Ir F. W. Burger.

DEELNEMERS AAN DE BOSCHDAGEN.

Zij, die op de boschdagen de kosten ad f3,— nog niet voldaan hebben, worden verzocht dit thans over te willen schrijven op de postrekening van Ir F. W. Burger nr 14409 kantoor Bilthoven.

PERSONALIA.

Ir F. W. Malsch, inspecteur bij het Staatsboschbeheer, maakt thans als vertegenwoordiger van den boschbouw deel uit van de Nederlandsche delegatie op het internationale voedsel- en landbouwcongres, dat op 16 October j.l. te Quebec is begonnen.

Met ingang van 1 Januari 1944 is Ir A. Stoffels bevorderd tot houtvester bij het Staatsboschbeheer. Ir H. H. G. Overbeek tot adjunct-houtvester bij dezen dienst. Tot adspirant-boschwachter werden benoemd Joh. Kraaijenbrink, C. Chr. van Mourik, Th. P. J. Ripp, J. W. Rozenboom en R. J. van Unen.

ADRESVERANDERINGEN.

W. J. Blijdenstein Jr. van Enschede naar De Lutte, „Hakenberg“.

Ir H. S. de Koning van Oosterbeek naar Gorssel, Epse P 340.

M. de Koning van Hengelo Gld. naar Arnhem, Ernst Casimirlaan 66.

Ir J. C. Mühlischlegel van Wageningen naar Soest, Schoutenkampweg 81.

Jhr. H. J. Repelaer van Driel van Deventer naar 's Gravenhage, St. Nicolaas Gasthuis, Amsterd. Veerkade 15.

E. Vogelenzang van Haarlem naar Overveen, Prins Mauritslaan 111.

Wageningsche Studenten Boscbouw Vereeniging thans p/a A. J. Grandjean, secretaris, Wageningen, Heerenstraat 3.

W. K. J. de Wit van Oosterbeek naar Utrecht, Poortstraat 14.

Het Boscbedrijf „Stepelerveld“, Haaksbergen p/a R. C. Hudig, thans „De Bleek“.

E. D. van Dissel te Ellecom, thans Laan van Avegoor 6.

WIE WEET HET ADRES VAN:

Ir N. Cleyndert, vroeger te Breda.

Tj. Ernstman, vroeger te Achterberg (Rhenen).

W. H. van Heek, vroeger te Wageningen.

G. G. Quaadman, vroeger te Teek (Gelderingen).

J. B. Schaap, vroeger te Randwijk.

Comité Internationaal du Bois, vroeger te Brussel.

W. C. A. M. Rey, vroeger te Nijverdal.

G. L. Zaadnoordijk, vroeger te Doorn.